

NAGYSZOMBAT

VIGÍLIA

KEZDÉS

Zsolt 50,17

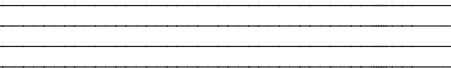
N yisd meg ajkamat, Uram! *M:* És szám hirde- ti dicsé-re-tedet!

IMÁDSÁGRA HÍVÁS

vö. Iz 53,9

VII. **K** risztus Jé-zust, * a-ki meghalt és sírban nyu-go-dott, jöj-je-

tek, hí-vek, imádjuk!

23. ZSOLTÁR

Dallama: 206. oldal

[Dávid zsoltára.]

Az Úré a föld minden teljessége, *
lakóival a földnek kereksege.

Az Úr adott neki a tengereken szilárd alapot, *
ő erősítette meg a vizek fölött.

ANTIFÓNA *ismételve*

Ki fog fölhágni az Úr hegyére, *
ki állhat meg az ő szent helyén?

Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, *
aki nem sóvárog hiábavalóság után és hamisan nem esküszik;

ANTIFÓNA *ismételve*

Az nyer áldást az Úr kezéből, *
 igazságot szabadító Istenétől.
 Ilyen ez a nemzedék, mely őt keresi, *
 Jákob Istenének arcát keresi.

ANTIFÓNA *ismételve*

Emeljétek föl fejeteket, ajtó, †
 táruljatok föl, ősi kapuk, *
 és bevonul a dicsőség Királya.
 Kicsoda ő, a dicsőség Királya? *
 Ő az Úr, erős és hatalmas, a harcokban diadalmas.

ANTIFÓNA *ismételve*

Emeljétek föl fejeteket, ajtó, †
 táruljatok föl, ősi kapuk, *
 és bevonul a dicsőség Királya.
 Kicsoda ő, a dicsőség Királya? *
 Ő a Seregek Ura, ő a dicsőség Királya!

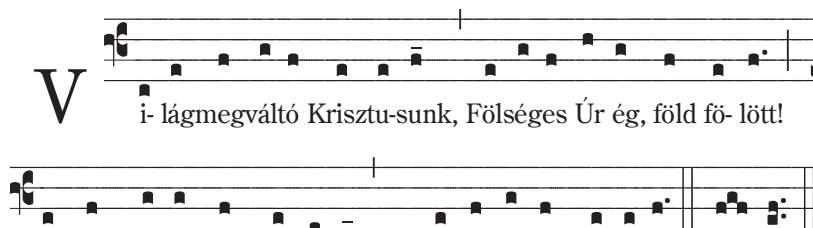
ANTIFÓNA *ismételve*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek.
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

HIMNUSZ

Lit. Hor.

V

i- lágmegváltó Krisztu-sunk, Fölséges Úr ég, föld fö- lött!

Te szent ke-reszted tró-nu-sán Megtörted értünk a ha-lált. Á- men.

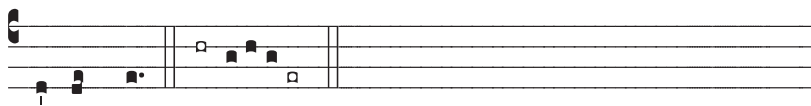
<p>2. Most együtt esdve kérlelünk:
Órizd meg bennünk kincseid,
Miket földünknek meghozott
Keresztfád titka gazdagon.</p> <p>3. Szelíd Bárányunk, büntelen
Lettél a bűnért áldozat;
Minden szentednek köntösét
Lemosta véred harmata.</p> | <p>4. Kikért szent tested kínjai
Adtak megváltó, drága bért,
Sírodból kelve égbe vidd,
Hogy ott örökké áldjanak.</p> <p>5. Fogadj közējük minket is,
Ím kérve kérünk, jó Urunk,
Ki minden népből meghívod
Atyád országa tagjait. Ámen.</p> |
|--|--|

I. NOCTURNUM

Zsolt 15,9

IV.E
Ö

r-vend a szí-vem, * és uj-jong a lel-kem, testem elnyugszik

reményben.

15. ZSOLTÁR

[Miktam – Dávid zsoltára.]

Oltalmaz engem, Istenem, *
mert én benned bízom.

Így szólok az Úrhoz: „Uram vagy nékem, *
nincs más javam rajtad kívül!”

A szentekhez, kik a földön élnek, *
s az igazakhoz vonzódom egész szívemmel.

Sok lesz a fájdalmuk azoknak, *
akik más istent követnek.

Véres áldozataikban nincsen részem, *
még csak nevüket sem veszem ajkamra.

Az Úr az én kelyhem és osztályrészem, *
sorsom kezedben tartod.

Gazdag földre esett mérőláncom, *
valóban értékes az örökreszem.

Áldom az Urat, mert értelmet adott nékem, *
még éjszaka is erre int szívem.

Az Úr mindenkor szemem előtt, *
nem ingok meg, mert ő áll jobbomon.

Ezért örvend a szívem és ujjong a lelkem, *
sőt testem is remenyben nyugszik el.

Mert nem hagyod lelkem a holtak honában, *
és nem engeded, hogy szented pusztulást lásson.

Az élet útját mutatod meg nékem, †
az öröm teljességét szined előtt, *
és a gyönyörűséget jobbodon, mely örökké megmarad.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Zsolt 29,4

VIII.G

K i-ve-zetted lelkem a ha-lál-ból, * és é-letre hívtál a sírból.

29. ZSOLTÁR

[Zsoltár, templomszentelési ének – Dávidtól.]

Magasztallak, mert megszabadítottál engem, Uram, *
nem hagytad, hogy ellenségem örüljön bajomon.

Kiáltottam hozzád, Istenem, *
és te meggyógyítottál engem, Uram.

Kivezted a halál országából lelkemet, Uram, *
életben tartottál, nehogy sírba szálljak.

Zsoltárt zengjétek az Úrnak, összes szentjei, *
magasztaljátok együtt szent nevét!

Mivel haragja csak egy pillanat, *
de egész életen át megmarad jósa.

Ha sírás látogat este, *
reggelre itt az ujjongás.

Így szóltam, amikor elbízta magam: *
„Nem rendülök meg soha többé!”

Uram, te jó voltál hozzám, *
szilárd hegyre helyeztél engem.

De elfordítottad arcodat tőlem, *
és lekem megrendült.

Tehozzád kiáltok, Uram, *
Istenem, irgalmadért könyörög szavam:

„Mi hasznod lenne véremből, *
hogya sírba szállnék?

Dicsér-e téged, aki porrá lett, *
hirdeti-e igaz voltodat?

Hallgass meg, Uram, légy irgalmas hozzám, *
segítségem té légy, Uram!”

Örömmel fordítottad sírásomat, †
leoldottad vezeklő ruhámat, *
és vígsággal övezte körül.

Ezért neked énekel szívem szünet nélkül, *
örökké magasztallak, Uram, Istenem.

Dicsőség az Atyának és Fűúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

☩ Nem hagyod lelkem a holtak honában,

☩ És nem engeded, hogy szented pusztulást lásson.

Zsolt 15,10

SZENTÍRÁSI OLVASMÁNY

Siral 4,1–6.17–18b.19–22; 5,15–22

Jeremiás próféta siralma

- [’áleph] Miként homályosult el az arany,
 hogy elváltozott a pompás színarany!
 Minden utcasarkon szent kövek hevernek szétszórtan.
- [béth] Sion dicső fiait, akik fölérték a legtisztább arannyal,
 miként kezelték agyagedényként,
 mint fazekaskéz alkotását!
- [gimel] Még a sakál is nyújtja emlőjét, hogy táplálja kicsinyeit;
 népem leánya oly kegyetlen,
 mint struccmadár a pusztában.
- [dáleth] Kínzó szomjúságtól a csecsemő nyelve ínyéhez tapadt,
 a kisgyermekek kenyeret kértek,
 de nem volt, aki szegjen nekik.
- [hé] Akik finom falatokon éltek, az utcákon pusztultak éhen,
 kiket bíborban neveltek, szemétdomb lett a lakásuk.
- [wáw] Népem leányának vétke nagyobb volt Szodoma bűnénel,
 amely elpusztult egy szempillantás alatt,
 bár senki sem emelt kezet rája.
 Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!
- [’ajin] Szemünk epedve várta a segítséget, de mindhiába,
 oly nép felé tekintettünk őrhelyünkről,
 mely nem hozhatta el megváltásunk.
- [cáde] Lesben álltak és figyelték lépteinket,
 hogy ne járhassunk az utcákon.
 Közel jött végünk, beteltek napjaink,
 íme eljött a végóránk.
- [qóph] Gyorsabb volt minden üldözőnk, mint égen a sasok,
 úzve hajszoltak a hegyekben,
 tört vetettek nekünk a pusztában.
- [rés] Az Úr fölkentje, éltető leheletünk,
 vermükben fogságba esett,
 pedig azt mondtuk róla:
 „A nemzetek között árnyékában élünk.”

- [sín] Örvendj csak és vigadj, Édom leánya, ki Húsz földjén lakol;
hozzád is eljut a kehely,
lerészegítenek és megfosztanak ruhádtól.
- [táv] Véget ér bűnhődésed, Sion leánya,
nem küld többé számkivetésbe;
Édom leánya, meglátogat gonoszságodért és fölfedi vétked.
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!

Jeremiás próféta imádsága

Eltűnt szívünk vidámsága, gyászra fordult körtáncunk.
Földre hullott fejünk koronája,
jaj nekünk, mert sok a vétünk.
Ezért lett a szívünk szomorú,
ezért borult a szemünk homályba;
Sion hegye miatt, mert pusztává lett, rajta rókák járnak.
De te, Uram, megmaradsz mindörökké,
trónod nemzedékről nemzedékre.
Miért feledkezel meg rólunk örökre,
miért hagysz el minket oly hosszú időre?
Téríts minket magadhoz, és mi megtérünk, Uram,
újítsd meg napjainkat, mint voltak régen.
Vagy tán oly nagyon haragszol ránk,
talán elvetettél bennünket végleg?
Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg Istenedhez, az Úrhoz!

Dán 9,27 [Vulg]; Lk 21,20

R̄

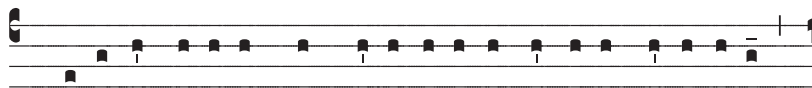

A

hét kö-ze-pén megszü-nik az ál-do-zat, a Templomban

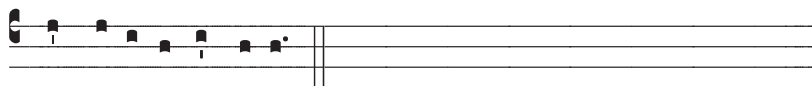
vészt ho-zó gya-lá-zat, * És véges-vé-gig megma-rad a pusztu-lás.

¶ Mi-kor azt lát-já-tok, hogy Je-ruzsá-lemet hadse-reg veszi kö-rül,

tudjá-tok meg, hogy el-érke-zett a pusztu-lá-sa. * És véges-vé-gig

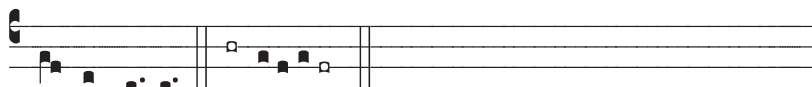
megma-rad a pusztu-lás.

II. NOCTURNUM

Zsolt 87,6

H ol-tak közt van vetve ágyam, * s olyan lettem, mint a-kik

sír-ba szálltak.

85. ZSOLTÁR

[Dávid imája.]

Fordulj hozzám és hallgass meg, Uram, *
mert nyomorult és szegény vagyok.

Végý oltalmadba, mert neked élek, *
szabadítsd meg, Istenem, szolgálodat, aki benned bízik.

Könyörülj rajtam, Uram, *
mert egész nap hozzád kijáltok.
Örvendeztesd meg szolgád szívét, *
mert hozzád emelem a lelkemet, Uram.
Mert te, Uram, jóságos és irgalmas vagy, †
megbocsátasz készséggel azoknak, *
akik téged hívnak.
Hallgasd meg imámat, Uram, *
figyelj könyörgő szavamra.
Szorongatásom napján hozzád kijáltok, *
mert te meghallgatsz engem.
Az istenek közt, Uram, nincs hozzád hasonló, *
és műveidhez semmj sem fogható.
Eljön minden nép, amelyet alkottál, †
leborul előtted, Uram, *
és dicsóíti nevedet,
Mert nagy vagy és csodákat művelsz: *
egyedül te vagy Isten.
Taníts engem utadra, Uram, *
hogy igazságod szerint járjak;
Irányítsd arra szívemet, *
hogy nevedet félje.
Egész szívvel áldalak, Uram, Istenem, *
és mindörökké dicsóítem nevedet.
Mert irgalmad oly nagy irántam, *
hogy a halál országából kimentettél engem.
Istenem, kevélyek kelnek föl ellenem, †
hatalmaskodók törnek vesztemre, *
senki sem törődik veled!
Pedig te, Uram, irgalmas és jóságos Isten vagy, *
hosszan tűrő, könyörülő és hűséges.
Tekints rám és légy hozzám kegyelmes, *
adj erőt szolgádnak és szabadítsd meg szolgálad fiat.

Mutasd meg életemben jóságod jelét, †
hadd lássák gyűlölőim, és borítsa szégyen őket, *
mert te, Uram, megsegítesz és megvigasztalsz engem.

Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

87. ZSOLTÁR

[Ének, Korach fiainak zsoltára. A karvezetőnek: a „Machalat”
szerint énekelni – az eszrachita Heman tanítókölteménye.]

Uram, szabadító Istenem, hozzád kiáltok éjjel és nappal. †
Imádságom jusson színed elé, *
kiáltásomra fordítsd füledet.

Mert gyötrellemmel telt meg a lelkem, *
a holtak országához közel van életem.

Azok közé sorolnak, akik a sírba szállnak, *
olyan lettem, mint az erőtlen ember.

A holtak között van fekhelyem, *
mint akik halálra sebzetten sírban fekszenek,

Akikre nem gondolsz többé, *
akiket többé nem tart kezéd.

A sír mélyére vetettél, *
a sötétségbe és a halál árnyékába;

Rám nehezedett súlyos haragod, *
örvényeid összezsaptak fölöttem.

Barátaimat elszakítottad tőlem, †
utálatossá tettél előttük, *
nem szabadulhatok, mert fogoly vagyok.

Kínomban elhomályosult szemem, †
Uram, egész nap hozzád kiáltok, *
kezemet feléd tárom.

Tesz-e csodát a holtakon, *
fölkelnek-e az árnyak, hogy téged áldjanak?

Vajon hirdeti irgalmadat a sírban valaki, *
 és hűségedet az enyészet hónapban?
 Felismerhetők-e a sötétben csodáid, *
 és igazságosságod a feledés földjén?
 De én, Uram, hozzád kijálok, *
 már hajnalban hozzád száll imám.
 Miért vetsz el magadtól, Uram, *
 arcodat miért rejtéd el előlem?
 Ifjúkorom óta megtört vagyok, s a halál fenyeget, *
 lesújtott engem félelmed, és zavart vagyok.
 Rám zúdult izzó haragod, *
 felkavart a tőled való rettegetés;
 Ez vesz körül egész nap, mint az áradat, *
 bekerít engem minden oldalról.
 Elszakítottál tőlem rokont és barátot, *
 csak a sötétség ismer engem.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

☩ Megőrzöl engem, mert vétlen vagyok,
 ☩ És engeded, hogy színed előtt álljak örökre.

Zsolt 40,13

PATRISZTIKUS OLVASMÁNY

I. ÉVBEN

Jeruzsálemi Szent Cirill püspök
 14. katekéziséből

Brev. Maur.

Krisztus egyedül szállt le az alvilágba, de sokaktól kísérve tért vissza. Leszállt ugyanis a halál birodalmába, és sok elhunyt szentnek feltámasztotta a testét. Megrettenve nézte a halál, mint szállt le az alvilágba egy új valaki, akit nem tartottak lekötve e birodalom kötelékei. Ti alvilági kapuk, miért rendültetek meg az ő láttára? Milyen szokatlan félelem vett erőt rajtatok? Megfutott a halál, és futása elárulta félelmét. Ellen-

ben elébe siettek a próféták: Mózes, a törvényhozó, Ábrahám, Izsák és Jákob, Dávid, Sámuel, Izaiás, és János is, a Keresztelő, aki mellette tanúskodva mondta: *Te vagy-e az eljövendő, vagy másra várjunk?* Megváltott minden szentet, akiket elnyelt a halál. Úgy volt rendjén, hogy a Király, akit hirdettek, megváltója legyen legjobb hírnökeinek. S akkor elmondhatta minden igaz lélek: *Halál, hol a te győzelmed, halál, hol a te fullánkod?* Kiszabadított bennünket a győzelem Szerzője!

Mt 27,51–52; Zak 9,11

 I-me, a Templom függőnye ketté-hasadt fe-lülről az al-já- ig,

 a föld megrendült, a sziklák megrepedtek, a sí-rok megnyíl-tak. *

 S az elhunyt szentek kö-zül sokan é-letre keltek. ¶ Szövetséged vé-

 re által sza-ba-don bocsá-tottad foglya- i-dat. * S az elhunyt... Dicső-

 ség az Atyá-nak és Fi-únak és Szentlé-lek Istennek. * S az elhunyt...

II. ÉVBEN

A Szent Epifániosz ciprusi püspöknek tulajdonított nagyszombati homíliából *Lit. Hor. Suppl.*

Mi történt, testvéreim? Nagy csend borult a földre, nagy csend, amelyet pusztaság elhagyatottság követ. Nagy csend, mert elszenderült a Király. *A föld megrendült és elnyugodott*, mert elszenderült a testet öltött

Isten, de föltámasztotta azokat, akik régtől fogva aludtak. Meghalt a testet öltött Isten, s az alvilág beleremegett. Egy kis időre elszenderült Isten, s életre keltette azokat, akik az alvilágban voltak. Ma üdvösség támadt azoknak, akik a földön élnek, s azoknak is, akik régtől fogva a földben pihentek: ma üdvösség támadt az egész világnak. Isten, aki az égből szállt le a földre, a földről alászállva megjelent az alvilágban, s föltárulnak az alvilág kapui. Szolgáival van együtt az Úr, holtakkal az Isten, halandókkal az Élet, a bűnösökkel az Ártatlan, a sötétségben élőkkel az alkonyt nem ismerő Fény, a rabokkal a szabadság Bajnoka, az alant lévőkkel az, aki az eget fölött áll.

Tegnap őt csapták arcul, ma ő sújt le istenségének villámfényével az alvilági lakóhelyekre. Akit tegnap elítéltek, ma szabadságot hirdet az elítélteknek. Jöjj, halld és ünnepeld, halld és hirdesd Isten hatalmas csodatetteit: hogyan adja át a helyét a Törvény, hogyan ragyog föl a kegyelem, hogyan érnek véget az előképek, hogyan múlik el az árnyék, hogyan tölti be a Nap világa az egész földkerekséget, hogyan múlt el mindaz, ami régi, hogyan szökött virágba az új.

Eljött egy József nevű gazdag ember, bement Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. S a bíró, aki valójában nem bírja egyetlen bíróságnak sem, megengedi, hogy eltemessék a bírák Bíróját, akit egy bíróság ítelt halálra. Amint megérkezett József a Golgota hegyére, levette a megtestesült Istent a fáról, s lefektette a földre. Boldognak hirdetem, József, a kezedet, amely előbb érinthette Jézusnak vérrel folyó oldalát, mint Tamás. Boldognak hirdetem szemedet, amellyel Jézus szemébe nézhettél, boldognak mondom válladat, amelyen hordozhattad azt, aki mindeneket a kezében tart. – Aki előtt reszketve állnak a kerubok, azt József és Nikodémus félelem nélkül temeti el.

Hogyan lakik a sírban, aki nem hagyta el Atyja ölét? Hogyan lép be a sírkamra ajtaján, aki föltárta a paradicsom kapuit? Azért jön a természet szerint emberszerető Isten, hogy kihozza azokat, akiket régtől fogva kötelekek tartanak. *Emeljétek föl fejetekeket, ajtókat, tárukat föl, ősi kapuzárnyak: bevonul a dicsőség Királya!* Föltámad vele Ádám és Éva, föltámad vele sok test, amely előre hirdeti az Úrnak harmadnapon történő feltámadását. Buzgó és áhítatos szívvel tekintsünk Krisztusra, üljük meg ünnepét, dicsőítsük őt, aki föltámasztott bennünket a romlásból az örök életre. Dicsőség és hatalom legyen neki a kezdet nélküli való Atyával és a jóságos, életet adó Szentlélekkel, most és mindenkor és mindörökkön örökké. Ámen.

1Kor 15,54; Zsolt 67,2

Mi-kor halha-tatlanságba öl-tő-zik, ami ha-landó, be-tel-je-

 se-dik a pró-fé-ta sza-va: * A győ-ze-lem elnyelte a ha-lált! ∇ Fölkel

 az Isten, hogy ellensége- it széjjelszórja; és elfutnak gyű-lö-lő i

 szí-ne e-lől. * A győ-ze-lem... Dicsőség az Atyának és Fi- ú-nak és

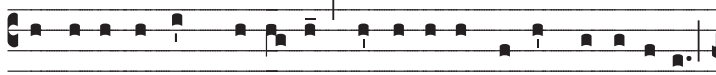

 Szentlé-lek Istennek. * A győ-ze-lem...

LAUDES

Sir 24,45 [Vulg]

VIII.c

L

eszál-lok a föld mélyé-be, * fölke-re-sem az összes alvókat,

megvi-lá-gí-tom a-zokat, kik bíznak az Úrban.

142. ZSOLTÁR

[Dávid zsoltára.]

Hallgasd meg imádságomat, Uram, †
 könyörgésem szavára figyelj, *
 hallgass meg, mert hű és igaz vagy!

Ne szállj perbe szolgálóddal, *
 hiszen egy élő sem igaz előtted.

Mert ellenség üldöz engem, földre tiporja életem, *
 sötétségbe taszít, mint régen meghaltat.

Elcsüggedt bennem a lelkem, *
 szívem megdermedt bensőmben.

Visszaemlékezem a régi napokra, †
 végiggondolom minden tettetted, *
 átgondolom, amit kezéd művelt.

Kitárom feléd kezemet, *
 mint aszú föld, szomszajzik utánad lelkem.

Siess, Uram, hallgass meg, *
 mert elfárad bennem a lélek!

Ne rejtse el arcodat előlem, *
 mert olyan leszek, mint a sírba szállók!

Hadd érezzem irgalmad minden reggel, *
 hiszen tebenned bízom!
 Mutasd meg, melyik úton járjak, *
 lelkemet hozzád emelem!
 Ellenségeimtől ments meg, Uram, *
 oltalmat nálad keresek.
 Taníts meg, miként teljesítsem akaratod, †
 hiszen te vagy Istenem. *
 Jó lelked vezéreljen az egyenes úton!
 Tarts életben nevedért, Uram, *
 vezess ki engem a gyötrelemből igaz voltodban!
 Irgalmodban szórd szét ellenségeimet, †
 és veszítsd el mindazokat, akik vesztetre törnek, *
 hiszen szolgálád vagyok.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Ámen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Mt 12,40

VIII.G

A - mint három nap s három éj-jel volt * Jó-nás a cethal gyom-
 rában, úgy lesz három nap s három éj-jel az Emberfi- a a föld szí-
 vé-ben.

ÓSZÖVETSÉGI ÉNEK (Jón 2,2–10)

[Jónás így imádkozott az Úrhoz a hal gyomrában:]

Gyötrelmemben az Úrhoz fordultam, *
és ő meghallgatott engem.

Hozzá kiáltottam a halál torkából, *
és ő meghallotta hangomat.

A mélységbe vetettél, a tenger mélyére, †
körülvett engem az áradat, *
örvényeid és hullámaid összecsaptak fölöttem.

Így szóltam: †

Elvetettél színed elől, Úram, *
bárcsak újra megláthatnám szent Templomod!

Egészen a torkomig hatoltak a vizek, †
bekerített engem a mélység, *
hínár borítja fejemet.

Leszálltam a föld alatti országba, *
a régmúlt idők népei közé,

De kimentetted életem a sírból, *
Úram, én Istenem!

Amikor elcsüggedt a lelkem, az Úrra gondoltam, *
és imám eljutott szent Templomodba, színed elé.

Akik hitvány bálványokat szolgálnak, *
elhagyják az irgalmat.

Én azonban hálaéneket zengve áldozom majd néked, †
és teljesítem, amit fogadtam, *
mert szabadulásom az Úrtól várom.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

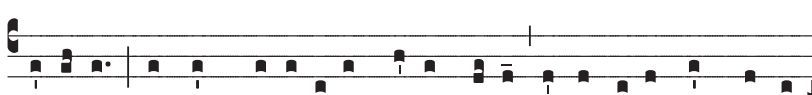
ANTIFÓNA *ismételve*

Iz 53,9

I.f

G o-noszok közt adtak sírt né-ki, * és gazdag mel-lé ke-rült a

ha-lálban, bár nem cse-lekedett gonosz-ságot, álnok-ságot nem beszélt

szá-ja.

150. ZSOLTÁR

Dicsérjétek az Urat szentélyében, *
dicsérjétek őt erős várában!

Dicsérjétek hatalmas tetteiért, *
dicsérjétek végtelen fölségéért!

Dicsérjétek őt harsonaszóval, *
dicsérjétek hárfával és citerával!

Dicsérjétek dobbal és tánc-csal, *
dicsérjétek húrokkal és fuvolák hangjával!

Dicsérjétek őt zengő cimbalommal, †
dicsérjétek őt bűgő cimbalommal! *
Minden lélek az Urat dicsérje!

Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

3. ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 9,24–28

Nem emberkéz alkotta szentélybe – amely az igazi szentély előképe – ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most értünk Isten színe elé lépjen. Nem azért, hogy újra meg újra felajánlja önmagát, ahogyan a főpap évenként bemegy a szentélybe másnak a vérével, hiszen akkor a világ kezdete óta sokszor kellett volna szenvednie. Most, az idők végén, egyetlenegyszer jelent meg, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következzen, úgy Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye. Másodszor majd a bűntől függetlenül fog megjelenni azoknak, akik tőle várják üdvösségüket.

Mik 2,13 [Vulg], Zsid 10,20

 E - lőttük jár ki-rályuk s ve-zé-rük, * Kaput nyit, és átvonulnak

 raj-ta. ✠ Krisztus sa- ját teste által új és é-lő u-tat tárt fel nékünk.

 * Kaput nyit, és átvonulnak raj-ta. Dicső-ség az Atyá-nak és Fi- únak

 és Szentlé-lek Istennek. ✠ E-lőttük jár...

Jn 19,38.39.40.41

I.g

József és Ni-ko-démus * le-vették a ke-resztről Jé-zust. Gyol-

csokba ta-karták fúsze-rekkel, és új sírba tet-ték.

BENEDICTUS 28. oldal.

KÖNYÖRGÉSEK ÉS MIATYÁNK 29–30. oldal.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS

Mindenható, örök Isten,
 egyszülött Fiad leszállt a föld mélyébe,
 de sírjából dicsőségesen föltámadt.
 Híveidet, akik a keresztségben vele együtt eltemetkeztek,
 vezesd el az örök életre az ő feltámadása által.
 Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
 Isten mindörökkön örökké.

BEFEJEZŐ ÉNEK 32. oldal.

Lk 22,52-53

I.g

gy szólt Jé- zus: * „Mint va-lami rabló ellen, úgy vonultok

ki kardokkal s bo-tokkal. Naphosszat vele-tek voltam a Templomban,

mégsem emel-te-tek rám ke-zet. De ez a ti ó-rá-tok, a sö-tétség ha-

talmá- é.”

BENEDICTUS (Lk 1,68–79)

[Zakariás eltelt Szentlélekkel, és így profétált:]

Áldott legyen az Úr, Izrael Istene, *
 mert meglátogatta népét, és megváltást szerzett néki.
 Erős szabadítót támasztott nekünk *
 szolgájának, Dávidnak házából.
 Amint szólott a szentek ajkával, *
 ősidők óta a proféták szavával:
 Megszabadít az ellenség kezéből, *
 mindazoktól, akik gyűlölnék minket.
 Irgalmas lesz atyáink iránt, *
 szent esküjét el nem felejtí,
 A szövetséget, melyet Ábrahámmal, atyánkkal kötött, *
 hogy amit ígért, megadja nekünk;
 Hogy megszabadulva az ellenség kezéből *
 félelem nélkül szolgáljunk néki,

Szentségben és igazságban színe előtt *
 életünk minden napján.

Te pedig, gyermek, a Magasságbeli hírnöke leszel, *
 mert az Úr előtt jársz, hogy útját előkészítsd.

Az üdvösség ismeretére tanítsd népét, *
 hogy bocsánatot nyerjen minden bűnük

Istenünk mélységes irgalma által, *
 amellyel a magasságból Fölkelő eljön hozzánk,

Hogy világítson azoknak, akik a halál árnyékában és sötétben élnek, *
 és vezérelje lépteinket a békesség útjára.

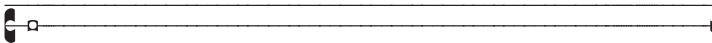
Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
 és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

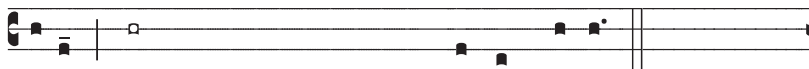
ANTIFÓNA *ismételve*

KÖNYÖRGÉSEK

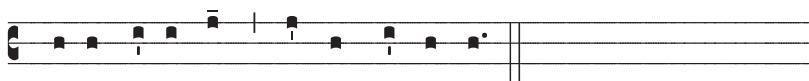
Brev. Maur.

Lektor:

Krisztus Urunk, te szolgálai alakot vettél fel és kiüresítetted ma-

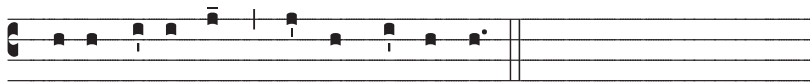
gadát, – könyörülj meg népeden és irgalmazz ne-ki!

M.: U-ram, irgalmazz, Krisztus, kegyelmezz!

Krisztus, te azért jöttél, hogy szenvedj értünk,
 – és váltságul adtad magadat minden emberért!

Krisztus, téged csókkal árult el Júdás,
– és elhurcoltak, mint a leölésre szánt Bárányt!

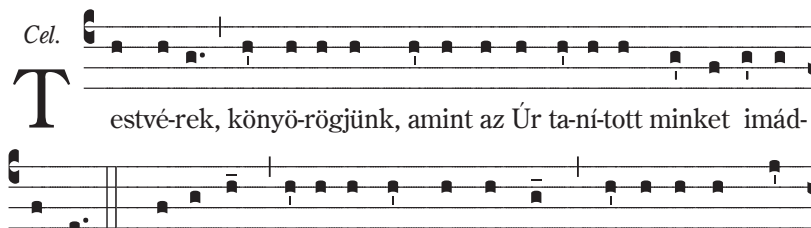
M.: U-ram, irgalmazz, Krisztus, kegyelmezz!

Krisztus, te fölmagasztaltattál a földről,
– és mindeneket magadhoz vonzottál!

Krisztus, te mondtad prófétád szavával:
– Halál, megsemmisítlek téged!

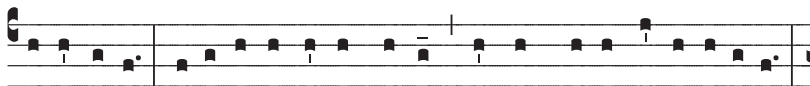
Krisztus, az élet szerzője,
– te kereszthaláloddal legyőzted a halál uralmát!

Krisztus, te elragadtad a Gonosztól zsákmányát,
– lefegyverezted a hatalmasságokat és diadalt arattál!

Testvérek, könnyörögiünk, amint az Úr ta-ní-tott minket imád-

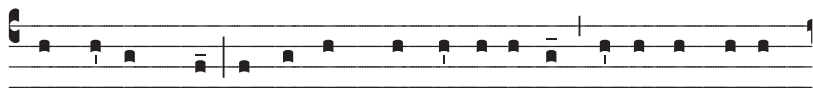
kozni! *M.:* Mi Atyánk, a-ki a mennyekben vagy, szentel-tessék meg

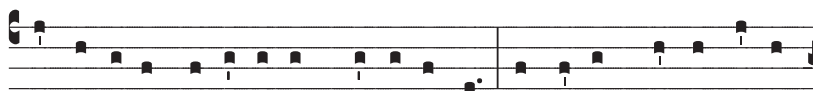
a te ne-ved, jöj-jön el a te orszá-god, legyen meg a te a-ka-ra-tod,

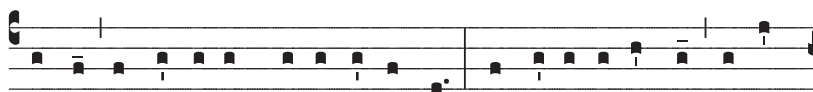
amint a mennyben, úgy a földön is. Mindenna-pi kenye-rünket add

meg né-künk ma; és bocsásd meg vétke-inket, mi-képpen mi is

megbocsá-tunk az el-le-nünk vétke-zőknek; és ne vígy minket kí-sér-

tésbe, de sza-ba-díts meg a go-nosztól. Mert ti-éd az ország, a ha-

ta-lom és a dicsó-ség mindö-rökké. Ámen.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS

Kérünk, Istenünk, tekints családodra,
 amelyért Urunk Jézus Krisztus
 nem vonakodott magát a gonoszok kezébe adni
 és a kereszt szenvedését vállalni.
 Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
 Isten, mindörökkön örökké.

BEFEJEZŐ ÉNEK

Fil 2,8-9

V.

C hri-stus * factus est pro no- bis obé- di- ens

us- que ad mor- tem, mor- tem au- tem cru- cis

¶ Propter quod et De- us exalta- vit il- lum

et de- dit il- li

no- men, quod est su- per o- mne no- men.

Krisztus engedelmes lett értünk a halálig, egészen a kereszthalálig. Ezért felmagasztalta őt az Isten, és olyan nevet adott neki, amely fölségesebb minden névnél.

Nagycsütörtökön együtt énekeljük az *ad mortem* szavakig.

Nagypénteken együtt folytatjuk az *autem crucis*-ig.

Nagyszombaton csak a kántorok folytatják az ének végéig.

NAPKÖZI IMAÓRA

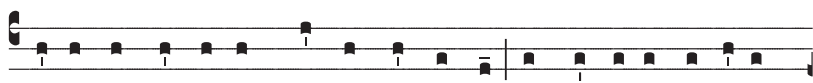
KEZDÉS

Zsolt 69,2

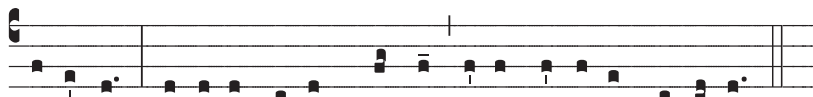
I s-te-nem, hallgass hí-vá-somra! *M:* Uram, si- ess se-gítségem-

re! Dicsőség az Atyá-nak és Fi- ú-nak és Szentlé-lek Istennek.

Mi-képpen kezdetben, most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-

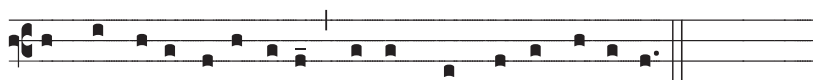

ké. Ámen. Dicsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicsó-ség Ki-rálya!

HIMNUSZ

Lit. Hor. Nona

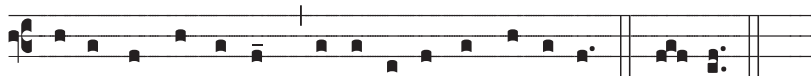
K e-reszted által kérle-lünk, Adj, Jé-zus, boldog é-le-tet,

Hisz felszegezve ott a fán, Vál-tod meg büntől né-pe-det.

2. Új törvényt hoztál, új i-dőt, El-túnt a ré-gi vád-le-vél, I-gaz

sa-badság vár re-ánk, Az ó-si rabság vé-get ért. Á-men.

3. Atyádat s Lelkedet veled
Egy szívvel áldjuk, Jézusunk,
Győzelmed osztja szét nekünk
Kereszted drága kincseit. Ámen.

Jn 12,31-32

II.D

I

- té-let van most e vi-lá-gon, * most ve-tik ki e vi-lág fe-

jedelmét. Én pe-dig, ha a föld-ről fölma-gasztalnak, mindent ma-

gamhoz vonzok.

22. ZSOLTÁR

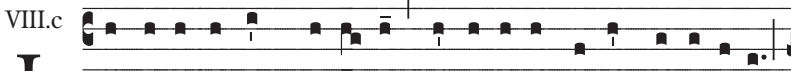
[Dávid zsoltára.]

Az Úr nékem pásztorom, *
sem-mi-ben nincs hiányom.

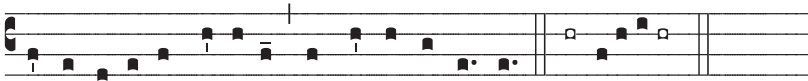
Tápláló mezőre terel és csendes víz-ekhez, *
s felü-díti fá-radt lel-kem.

NAPKÖZI IMAÓRA

KEZDÉS ÉS HIMNUSZ 33. oldal.

Sir 24,45 [Vulg]

L eszál-lok a föld mélyé-be, * fölke-re-sem az összes alvókat,

megvi-lá-gí-tom a-zokat, kik bíznak az Úrban.

26. ZSOLTÁR

[Dávid zsoltára.]

Az Úr fényességem, üdvösségem: kitől félnék? *

Az Úr életem oltalma: kítől remegnék?

Ha vesztetre törnek a gonoszok, hogy gyötörjék testemet, *
szorongatóim és ellenségeim meginognak és földre hullanak.

Ha egész tábor áll is szemben velem, *
nem fél akkor sem szívem;

Ha harcra kelnek is ellemem, *
én akkor is remélek.

Egyért könyörgök az Úrhoz, csak egyet kérek: *
hogy lakhassam az Úr hajlékában, amíg csak elek;

Hogy élvezhessem az Úrnak jóságát, *
és láthassam ekes Templomát.

Mert sátorába rejt el engem a csapások napján, *
megvéd hajlékában és sziklára allít engem.

Ezért magasra emelem fejem *
ellenségeim fölé, kik körülvesznek.

Ujjongva mutatom be áldozatomat az Úrnak sátrában, *
zsoltározok és éneket zengek.

Halld meg, Uram, kiáltó hangom, *
könyörülj rajtam, halld meg szavam!

Szívem a szavadra gondol: †
„Keressétek az én arcomat!” *
Uram, én arcomat keresem!

Ne rejtse el előlem arcom, *
haragodban ne vedd el szolgálodat!

Ne taszíts el, hisz te vagy oltalmam, *
Istenem, megmentőm, el ne hagyj engem!

Elhagyna bár apám, anyám, *
az Úr magához fogad engem.

Uram, mutasd meg utadat nékem, *
ellenségeim miatt vezess síma ösvényen!

Ne szolgáltatass ki ellenségeim kezébe, †
mert hamis tanúk lépnek föl ellenem, *
és olyanok, akik bosszút lihegnek.

Hiszem, hogy meglátom az Úr jóságát *
az élők országában.

Hagyatkozz az Úrra és erős légy, *
szíved legyen szilárd és bízzál az Úrban!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

53. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: húros hangszerre – Dávid tanítókölteménye,
azután, hogy a cifiták elmentek Saulhoz, és jelentették: „Dávid
nálunk rejtőzik.”]

Isten, nevedben ments meg engem, *
szolgáltatass igazságot erőddel nékem!

Imádságomat hallgasd meg, Istenem, *
figyelj ajkam szavára!

Mert gőgösök fenyegetik életem, †
hatalmaskodók törnek ellenem, *
akik Istennel semmijt sem törődnek.

De íme, Isten az oltalmam, *
az Úr megtartja életem.

Ellenségeimre fordítsd vissza a rosszat, *
és igazságodban szórd széjjel őket!

Én pedig készséggel áldozok néked, *
és dicsóítem, Uram, jóságos nevedet.

Mert az Úr minden nyomorúságból kimentett engem, *
s ellenségeimre megvetéssel tekint szemem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

75. ZSOLTÁR

[A karvezetőnek: húros hangszerre – Aszaf zsoltára, ének.]

Megismertette magát Isten Júda földjén, *
Izraelben nagy az ő neve.

Sálemben áll sátora, *
Sionban van lakóhelye.

Ott törte össze a tüzes nyilakat, *
pajzsot, kardot és minden harci eszközt.

Csodálatos vagy, fényesen tündökölsz a győzelem hegyén, *
ahol kifosztották azokat, akik magukban bíztak,

Mert álom nyomta el őket, *
és lehanyatlott a harcosok karja.

Feddő szavadtól, Jákob Istene, *
megtorpannak a lovak és a harci szekerek.

Félelmetes vagy, ki állhat meg előtted, *
amikor fellángol haragod?

Kihirdetted az égből az ítélet szavát, *
 megremegett a föld és elnémult,
 Amikor fölkelte itéletre az Isten, *
 hogy a szelídeknek szabadulást hozzon a földön.
 Még a haragvó ember is magasztal, *
 és aki megmenekült haragodtól, téged ünnepel.
 Tegyetek fogadalmat és teljesítsétek Isteneteknek, az Úrnak, *
 hozzatok ajándékot a Félelmetesnek, akik körötte vagytok!
 Megtöri ő a fejedelmek gőgjét, *
 rettenetes a föld minden királya előtt.
 Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

OLVASMÁNY

Zsid 5,1–6

Minden főpapot az emberek közül választanak, s az emberekért rendelnek Isten szolgálatára, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért. Képes arra, hogy megértéssel legyen a tudatlanokkal és a tévelygőkkel, hiszen ő maga is erőtlenséggel teli. Ennek okán nemcsak a népért, hanem önmagáért is köteles bűnért való áldozatot bemutatni. Senki sem szerezheti meg önmagának ezt a méltóságot, csak az, akit Isten meghív, mint Áront. Ugyanúgy Krisztus sem önmagát dicsőítette meg azzal, hogy főpap lett, hanem az, aki így szólt hozzá: Te a fiam vagy, ma nemzettelek téged. Ahogy másutt is mondja: Te pap vagy örökre, Melkizedek rendje szerint.

℣: Tudom, hogy az Úr győzelmet ad Fölkentjének,

℟: Meghallgatja szent egéből, s győzelmes jobbjának erejével segíti.

Zsolt 19,7

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS 96. oldal.

BEFEJEZŐ ÉNEK 32. oldal.

BEFEJEZŐ ÉNEK

Fil 2,8–9

V.

C hri-stus * factus est pro no- bis obé- di- ens

us- que ad mor- tem, mor- tem au- tem cru- cis

¶ Propter quod et De- us exalta- vit il- lum

et de- dit il- li

no- men, quod est su- per o- mne no- men.

Krisztus engedelmes lett értünk a halálig, egészen a kereszthalálig. Ezért felmagasztalta őt az Isten, és olyan nevet adott neki, amely fölségesebb minden névénél.

Nagycsütörtökön együtt énekeljük az *ad mortem* szavakig.

Nagypénteken együtt folytatjuk az *autem crucis*-ig.

Nagyszombaton csak a kántorok folytatják az ének végéig.

VESPERÁS

KEZDÉS

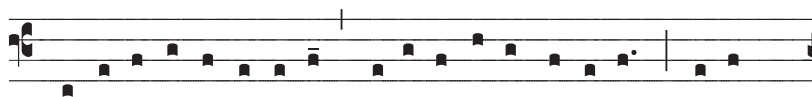
Zsolt 69,2

I s-te-nem, hallgass hí-vá-somra! *M:* Uram, si- ess se-gít-ségem-
 re! Dicsősé-g az Atyá-nak és Fi- ú-nak és Szentlé-lek Istennek.
 Mi-képpen kezdetben, most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-
 ké. Ámen. Dicsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicsó-ség Ki-rálya!

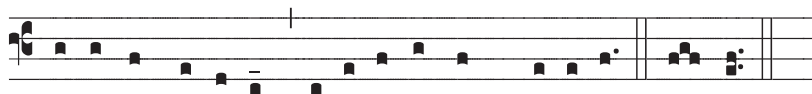
HIMNUSZ

Lit. Hor.

V i-lág megváltó Istene, Ki minket üdvösségre hívsz, Ki-rá-
 lyunk, Krisztus, add nekünk Kereszted szent gyümölcse- it!

2. Széztúzta hol-tod a ha- lált, S az é- let él-tedből fa-kad; Sá- tán

ha- talmát megtö-röd: Ha- lá- lon úr vagy gyözte-sen. Á- men.

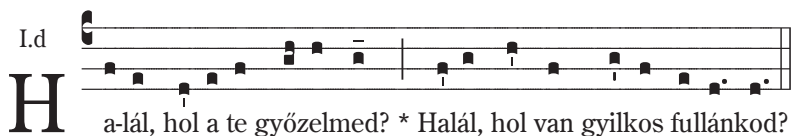
3. Irgalmad indít arra is,
Hogy sírnak álmát vállalod,
Megnyitva poklok ajtaját
Az ősök lelkét felhozod.
4. Atyádnak jobbán tündökölsz,
Megszentelt Bárány-áldozat;
Kiket szent véred üdvözít,
Hallgasd meg esdő népedet:

5. Adj tiszta életet nekünk,
Hogy bátran járjuk útjaid,
Bármily erő támadna ránk,
Győzelmet szent kereszted ad.

6. Atyádat s Lelkedet, veled,
Egy szívvel áldjuk, Jézusunk,
Győzelmed osztja szét nekünk
Kereszted drága kincseit.

Ámen.

Oz 13,14

Ha-lál, hol a te győzelmed? * Halál, hol van gyilkos fullánkod?

115. ZSOLTÁR

Erős volt a hitem, még akkor is, mikor így szóltam: *

„Megaláztak ígen nagyon!”

Félelmemben így beszélt ajkam: *

„Hazug minden ember!”

Mi az, amit az Úrnak adhatok, *

mindazért, amit nékem adott?

Az üdvösség kelyhéből iszom, *
és segítségül hívom az Úr szent nevét.

Megadom az Úrnak, amit fogadtam, *
teljesítem egész népe előtt.

Kedves az Úrnak szemében *
az igaz ember halála.

Uram, a te szolgád vagyok, *
szolgád vagyok, szolgálód fia.

Összetörted bilincseimet: †
A dicséret áldozatát áldozom néked, *
és segítségül hívom az Úr szent nevét.

Megadom az Úrnak, amit fogadtam, *
teljesítem egész népe előtt,

Az Úr házának udvarán, *
tebenned, Jeruzsálem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

Mt 12,40

VIII.G

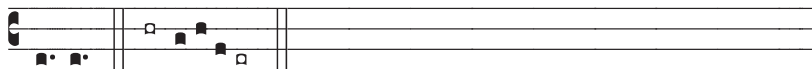
A

- mint három nap s három éjjel volt * Jó-nás a cethal gyom-

rában, úgy lesz három nap s három éjjel az Emberfi- a a föld szí-

vé-ben.

141. ZSOLTÁR

[Tanítóköltemény Dávidtól, amikor a barlangban volt. Ima.]

Hangos szóval az Úrhoz kiáltok, *
nagy szóval az Úrhoz könyörgök.
Panaszomat kiöntöm előtte, *
nyomorúságomat elébe tárom.
Amikor elcsügged bennem a lelkem, *
ösvényeimet akkor is ismered.
Az úton, amelyen járok, *
tört vetettek nekem títokban.
Tekints jobbom felé és lásd meg: *
nincs senki, aki törődne velem.
Számomra nincs már menekvés, *
senki sincs, aki vigyázna énám.
Hozzád kiáltok, Uram, †
s azt mondom: „Te vagy oltalmam, *
te vagy örökségem az élők földjén!”
Figyelj könyörgő szavamra, *
mert nagyon mélyre aláztak engem.
Ments meg azoktól, akik üldöznek, *
mivel nagy erővel törnek ellenem.
Börtönömből vezess ki engem, *
hogy hálát mondhassak nevednek!
Körém gyűlnek majd az igazak, *
mivel jót tettél velem.
Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Ámen.

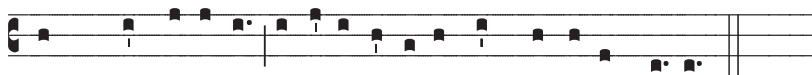
ANTIFÓNA *ismételve*

Jn 2,19.21

VII.a

B

ontsá-tok le a Templomot, * s én harmadnapra föl-é-pí-tem

azt – mondja az Úr. Ő saját testének templomáról szó-lott.

ÚJSZÖVETSÉGI ÉNEK (*Fil 2,5–11*)

[Ugyanaz a lelkület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt.]

Krisztus Jézus, bár valóban Isten volt, *
nem ragaszkodott ahhoz, hogy Istennel egyenlő,

Hanem kiüresítette önmagát, †
a szolga alakját öltötte magára, *
az emberekhez lett hasonló, úgy jelent meg közöttünk, mint ember.

Lealacsonyította magát, †
engedelmes lett értünk a halálig, *
mégpedig a kereszthalálig.

Ezért felmagasztalta őt az Isten, †
és olyan nevet adott neki, *
amely fölségesebb minden névénél,

Hogy minden térd meghajoljon Jézus nevére *
az égben, a földön és az alvilág mélyén,

És az Atyaisten dicsőségére vallja meg minden nyelv, *
hogy Jézus Krisztus az Úr.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

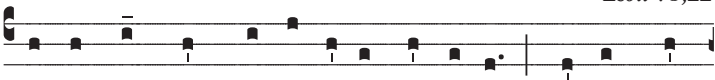
OLVASMÁNY

1Pét 1,18–21

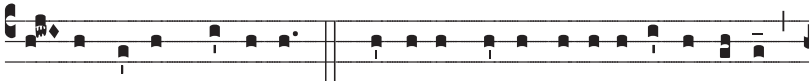
Testvéreim, tudjátok, hogy nem veszendő dolog, ezüst vagy arany váltott meg titeket az atyáitoktól öröklött, hiábavaló életmódotokból, hanem Krisztusnak – mint egy hibátlan és szeplőtelen Báránynak – a vére. Ő erre a világ teremtése előtt kiválasztott, de az idők végén jelent meg érettetek, akik általa hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy hitetek és reményetek Istenben legyen.

Zsolt 73,22

℞

K elj föl már s vedd kézbe, U-ram, ügye-det; * Nagyon gya-

láz-nak té-ged szünte-len. √ Ne fe-ledd el-lensége- id ordí- tá-sát,

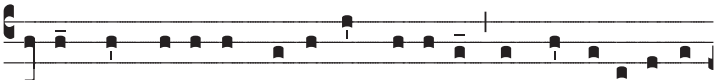
el-lenfe-le- id növekvő szi-dalmát. * Nagyon... Dicsőség az Atyának

és Fi- únak és Szentlé- lek Istennek. ℞ Kelj föl már...

Jn 13,31–32

I.a

I -me, most dicső- ül meg az Emberfi- a, * és benne Isten is

megdicsó- ül. Ha Isten megdicsó- ül ó-benne, Isten őt is megdicsó-

í- ti.

MAGNIFICAT (Lk 1,46–55)

[Zakariás házában Mária így szólt:]

Magasztalja lelk^em az Urat, *
ujjongjon szívem üdvözítő Isten^em^ben.

Tekintetre méltatta alázatos sz^ol^gá^ló^láⁿyát: *
lám, ezentúl boldognak hirdet mⁱn^den n^em^zedék.

Mily nagy dolgot mű^velt v^elem *
ő, a hatalmas, akⁱt Szent^enek hívunk.

Nemzedékről nemzedékre meg^marad í^rgalma *
azokon, a^kik fé^lik őt.

Nagyszerű dolgokat mű^velt karja, *
a szívükben gőgösöket szé^jjelszó^rta.

Uralkodókat ű^zött el trónjukról, *
de a kicsinyeket magasra e^melte.

Betöltötte az éhezőket mⁱn^den jó^val, *
a gazdagokat elbocsátotta ü^res ké^zzel.

Fölkarolta sz^ol^gáját, Izraelt: *
megemlékezett í^rgalmáról,

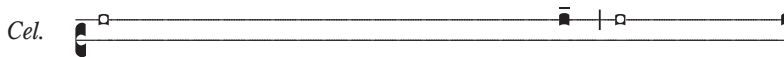
Melyet atyáinknak hajdan megígért, *
Ábrahámnak és utódainak örö^kkön örö^kké.

Dicsőség az A^tyának és Fⁱúⁿak *
és Szent^lé^lek I^stennek.

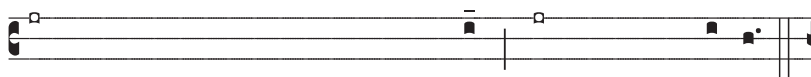
Miképpen kezdetben, most és mⁱn^denkor *
és mindörö^kkön örö^kké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

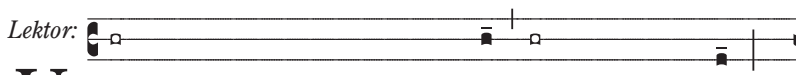
KÖNYÖRGÉSEK

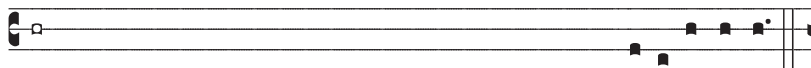
T estvérek, imádjuk megváltó Krisztusunkat, aki értünk kín-

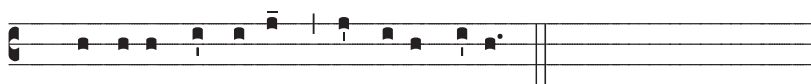
halált szenvedett, eltemették, de föltámadt. Könyörögve kérjük őt:

U - runk, Jézus,
lándzsával átszúrt oldaladból vér és víz fakadt,
Egyházad csodálatos szentsége;

haláloed, eltemetésed és feltámadásod által
Jegyesednek adjál új é-le-tet!

M.: Megváltó Krisztu-sunk, könyö-rülj rajtunk!

Urunk Jézus, te megemlékeztél azokról,
akik elfelejtették, hogy megígérted föltámadásodat;
– emlékezzél meg azokról, akik nem tudnak föltámadásodról,
és reménytelenségben élnek!

Isten Báránya, te mindannyiunkért föláldoztattál
mint húsvétibárány-áldozat;
– hívj és vonj magadhoz minden embert!

Mindenség Ura, aki határt szabsz mindennek,
 s mégis azt akartad, hogy sírba zárjanak;
 – szabadítsd meg az emberiséget az alvilági hatalmaktól,
 és ajándékozd meg a halhatatlanság dicső fényével!

Krisztus, az élő Isten Fia,
 te a keresztfán megnyitottad a paradicsom kapuját a jobb lator előtt;
 – részesüljenek a feltámadás dicsőségében mindazok,
 akik halálodban és feltámadásodban hasonlók lettek hozzád!

Cel.:

Testvérek! Könyörögjünk, amint az Úr ta-ní- tott minket imád-

kozni! *M.:* Mi Atyánk, a-ki a mennyekben vagy, szenteltessék meg

a te ne-ved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te a-ka-ra-tod,

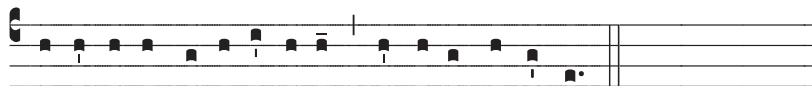
amint a mennyben, úgy a földön is. Mindenna-pi kenye-rünket

add meg ne-künk ma, és bocsásd meg vétke-inket, mi-képpen

mi is megbocsá-tunk az el-lenünk vétke-zőknek; és ne vígy minket

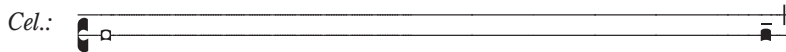
kí-sértésbe, de sza-ba-díts meg a go-nosztól. Mert ti-éd az ország,

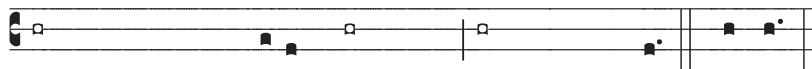
a ha-ta-lom és a dicső-ség, mindö-rökké. Ámen.

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS 96. oldal.

ÁLDÁS

K egyelem nektek és békesség Atyántól, az Istentől,
és az Úr Jézus Krisztustól,

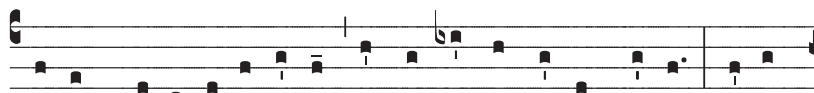
aki bűneinkért kínha-lált szenvedett,
és föltámadt halottaiból mint a holtak zsengeje! *M.: Ámen.*

És a mindenható Istennek,
az Atyának, a Fiúnak ✠ és a Szentléleknek áldása
szálljon le rátok és maradjon veletek mindörökké! *M.: Ámen.*

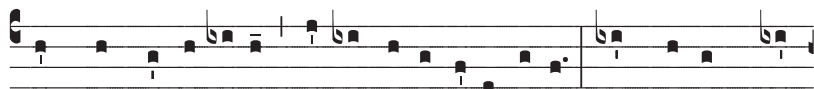
MÁRIA-ANTIFÓNA

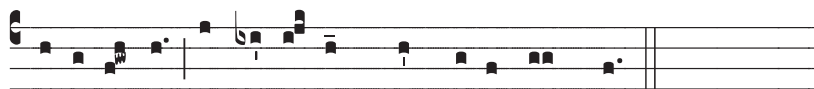
Üdvözlégy, ég Ki-rálynő-je, * szép angya-lok Úrnő-je, fénye!

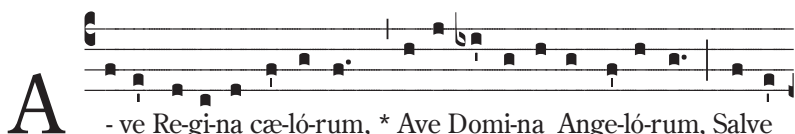
Áldott gyö-kér, áldott aj-tó, földre üdvös napfényt ontó. Ö-rülj,

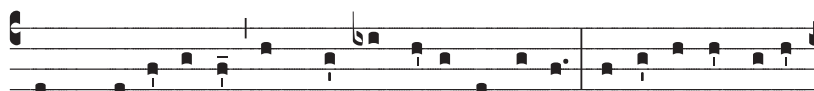
szép Szűz, dicsó- séges, minden fö-lött ékességes! Légy ve-lünk, csil-

la-ga égnek, és mi- értünk szent Fi- ad kérd meg!

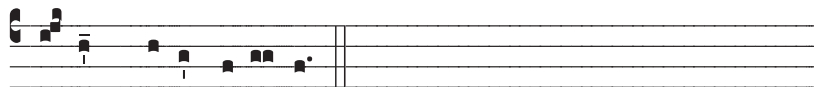
A - ve Re-gi-na cæ-ló-rum, * Ave Domi-na Ange-ló-rum, Salve

ra-dix, salve porta. Ex qua mundo lux est orta: Gaude Virgo glo-ri-

ó-sa, Su-per omnes spe-ci- ó-sa: Va-le o valde de-co- ra, Et pro

no- bis Christum e-xó- ra.